

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN
TUOMIO (toinen jaosto)
12 päivänä marraskuuta 2002

Asia T-271/01

José Manuel López Cejudo
vastaan
Euroopan yhteisöjen komissio

Henkilöstö – Palkkaus – Lapsen huoltajalle huollettavana olevasta lapsesta maksettava lisä ja koulutuslisä – Lisien epäminen toiselta vanhemmalta verovähennystä ja ulkomaankorvausta määritettäessä – Viivästyskorot

Täydellinen teksti ranskan kielellä . . . . . II - 1109

Aihe: Kanne, jossa vaaditaan komission sen päätöksen kumoamista, jolla se epäsi kantajalta lokakuusta 2000 heinäkuuhun 2001 ulottuvalta ajanjaksolta huollettavana olevasta lapsesta maksettavan lisän ja koulutuslisän verovähennystä ja ulkomaankorvausta määritettäessä, ja jossa lisäksi vaaditaan viivästyskorkoa perusteettomasti perityille tai suorittamatta jätetyille määrille.

Ratkaisu: Komission päätös, joka sisältyy kantajan palkkalaskelmaan vuoden 2000 lokakuulta ja jolla kantajalta evätään huollettavana olevasta lapsesta maksettava lisä ja koulutuslisä heinäkuusta 1999 lähtien verovähennystä ja ulkomaankorvausta määritettäessä, sellaisena kuin kyseinen päätös on muutettuna 16.7.2001 tehdyllä komission päätöksellä, kumotaan siltä osin kuin viimeksi mainitussa päätöksessä

jaetaan oikeus riidanalaisiin lisiin ja niistä johtuviin etuuksiin ainoastaan tulevan ajan osalta. Komissio veloitetaan suorittamaan kantajalle viivästyskorkoa marraskuusta 2000 lukien 1 193,85 euron suuruiselle summalle ja kultakin kuukaudelta joulukuusta 2000 alkaen syyskuuhun 2001 saakka kullekin 1 200 euron erälle, kunnes nämä summat on palautettu kantajalle, ja lisäksi viivästyskorkoa kantajan osuudelle riidanalaisista lisistä johtuviin etuuksiin kultakin kuukaudelta lokakuusta 2000 alkaen siihen päivään saakka, jona 16.7.2001 tehty päätös tuli voimaan, kunnes kantajalle tulevat maksut on kokonaan suoritettu. Viivästyskoron suuruus lasketaan Euroopan keskuspankin tärkeimpiä jälleenrahoitustoimia varten vahvistaman, kyseisenä ajanjaksona sovellettavan koron perusteella, johon lisätään kaksi prosenttiyksikköä.

Tiivistelmä

1. Henkilöstö – Palkkaus – Perhelisät – Kahden eronneen virkamiehen lapsi, jonka elatuksesta molemmat tosiasiallisesti huolehtivat – Kahden virkamiehen samanaikainen oikeus lisiin ja niistä johtuviin etuuksiin – Jakaminen entisten puolisoitten kesken

(Henkilöstösääntöjen 67 artiklan 1 kohta, liitteessä VII olevan 1 artiklan 2 kohdan b alakohta, 2 artiklan 1, 2 ja 6 kohta ja 3 artiklan 1 kohta; neuvoston asetuksen N:o 260/68 3 artiklan 3 ja 4 kohta)

2. Henkilöstö – Kanne – Edeltävä hallinnollinen valitus – Viivästyskorkovaatimuksen esittäminen riidanalaisen päätöksen kumoamisen varalta ensimmäisen kerran ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa – Tutkittavaksi ottaminen

(Henkilöstösääntöjen 90 ja 91 artikla)

3. Henkilöstö – Perusteettoman edun palautus – Sääntöjen vastainen palautus – Palauttaminen – Oikeus viivästyskorkoihin – Alkamisajankohta

1. Henkilöstösääntöjen 67 artiklan 1 kohdassa säädettyjä perhelisiä myönnettäessä huollettavana olevaksi lapseksi katsotaan lapsi, jonka elatuksesta virkamies tosiasiallisesti huolehtii (henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevan 2 artiklan 2 kohta). Tältä osin ei ole estettä sille, että useamman ihmisen katsotaan tosiasiallisesti huolehtivan lapsen elatuksesta samanaikaisesti ja että lapsen katsotaan siten olevan samanaikaisesti kahden virkamiehen huollettavana.

Jos kaksi eronnutta yhteisöjen virkamiestä näin ollen tosiasiallisesti yhdessä huolehtii heidän avioeroon päätyneessä avioliitossa syntyneiden lastensa välttämättömistä tarpeista, näillä molemmilla virkamiehillä on oikeus henkilöstösääntöjen 67 artiklan 1 kohdassa lueteltuihin perhelisiin. Heillä on kyseisten lasten elatuksesta huolehtimisen perusteella oikeus myös näistä lisistä johdettaviin etuuksiin, joista ulkomaankorvauksen määrittämisen osalta säädetään henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevan 4 artiklan 1 kohdassa ja verotuksen osalta puolestaan asetuksen N:o 260/68 3 artiklan 3 ja 4 kohdassa. Sovellettaessa henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevan 2 artiklan 6 kohdassa asetettua yhden lisän periaatetta nämä etuudet on jaettava entisten puolisoitten kesken. Toimielin ei tämän takia voi evätä toiselta näistä virkamiehistä sitä osaa kyseisistä etuuksista, jota tämä voi vaatia, perustelemalla epäämistä sillä, että toinen toimielin on virheellisesti myöntänyt nämä etuudet kokonaisuudessaan kyseisen virkamiehen entiselle puolisolle.

(ks. 33–39 kohta)

Viittaukset: asia C-132/90 P, Schwedler v. parlamentti, 28.11.1991 (Kok. 1991, s. I-5745, 17 kohta) ja asia T-69/91, Peroulakis v. komissio, 3.3.1993 (Kok. 1993, s. II-185, 32–34 kohta).

2. Riidanalaisen päätöksen kumoamisen varalta esitettävää viivästyskorkovaatimusta ei ole henkilöstökanteiden osalta tarpeen nimenomaisesti esittää edeltävässä hallinnollisessa valituksessa, jotta vaatimus voitaisiin tutkia ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa.

(ks. 52 kohta)

Viittaukset: asiassa T-4/92, Vardakas v. komissio, 30.3.1993 (Kok. 1993, s. II-357, 50 kohta); asia T-15/93, Vienne v. parlamentti, 30.11.1993 (Kok. 1993, s. II-1327, 42 kohta) ja asia T-171/99, Corus UK v. komissio, 10.10.2001 (Kok. 2001, s. II-2967, 50–54 kohta).

3. Kun perusteetonta etua koskevaa henkilöstösääntöjen 85 artiklaa on sovellettu virkamieheen sääntöjenvastaisesti, asianomaisella on paitsi oikeus saada palautetuksi ne rahamäärät, jotka on tällä tavalla vähennetty hänen palkastaan, myös oikeus viivästyskorkoon, joka lasketaan rahamäärän pidättämisestä sen palauttamiseen saakka.

(ks. 55 ja 56 kohta)